

Kurmaca İmgeler Nazar Eyledikçe

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Aralık 2015

Ucu yanık düşlerim vardı öncesinde
Ve düş ötesi istikametim iken kible...
Varamadığım kim bilir hangi kıtanın
Hangi yakası ve derken
Türettiğim namelerde hayat buldum;
Altı üstü aldığım ibret,
Yeknesaktı zulüm ve nasıl da zifiri karanlık
O yoldaş yalnızlık...

Kesif bir sessizlik iken vuku bulan,
Hicret bildiğim imgelerdi,
Dökülen kırık yıldızlardan.
Söylencesi nasıl da abartılıydı ahvalin,
Sırça köşkümde düş baz yorgunluğum
Ve esefle kınarken evren,
Tekelinde pamuk bulutların
Hele ki uçuşan hüznün yüklü ve nasıl da ucu kırık.

Kurmaca imgeler nazar eyledikçe
Ve gölgelendikçe tüm çekinceler:
Azat edilen bir ömrün ilk ve son lehçesi.

Hüzne delalet sarkacı yitik devingen mecalsizliğim
İken seyrinde âlem, yüklü gönül en derinden
Ve güdümlü kırık bir gölgeye tekabül eden o kesif sessizlik:
Sığıntı makamların ve makamsız şarkıların
Türevi kadar sakil
Biteviye düşkün bir kıyam,
Çevirdikçe rotayı kibleye:
Anlık bir tahakküm kadar ve müşkülpesent
Neden diye soranlara inat:
Yeknesak bir mizaç, körelen hepten:
Gıyabında rest çekip de hayata,
Kıyısında soluklanıp,
Hele ki devinirken kaygan zemin tek gerçeği

Yitip gitmelerin.

Asılsız, suretsiz nasıl ki yenik,
Haşmeti engin yükümlü bir zihniyet:
Yol olmuş yoldaş bilmiş
Ansızın çekip gitmiş.

İmgelem yüklü sağanaklarda saklı
Salkım saçak kırılğanlığım,
Nüktedan ve devingen bir mihrabı
Yâd eylemişken
Dilimde kekremsi bir yalıtılmışlık
Peyda olmuşum bir kez yalnızlığın ortasında.

Derbeder vuruşları tuşları piyanomun,
Kırık sarnıcı içinde saklandığım
Dipsiz kuyunun:
Tüm sıkılğanlığım ile örselenmiş varlığım
Kadar sitemkâr olmasa da buhranlarım,
Koyultulmuş bir gölgenin nazarında
Hicap yüklü bekleyişime sığdırdığım,
Kırık mihrabın kuytusunda;
Varsıl tümcelere sığınıp da
Yoksun kılındığım aşk yüklü bir dünyanın.

Anadan üryan kılıflarına yığdığım
Tanımsız isyanlarıma gizlediğim
Notasız girizgâhında şu kırık şarkının
Güftesine saklı rahvan tınısı
Meftun âşıkların.
Edimsiz maharetleri izbelerde saklı,
Meşru müdafaa o hakkaniyet yüklü sarnıcın,
En dibinde gizli peyda olsa da hükümranlığında
Kırılğan yetilerin devingen sayacında
Adımladığım her bir köşe başı.

Sessizlikten muzdarip yer gök
Sona erse de hakkaniyet
Dirayet bildiğim göklerin tek hâkimi,

Sarıldığım varlığına ve yudumladığım
Her bir dua.

İstifli öngörüler,
İpliği pazara çıkmış yalan aşklar
Yol bildiğim kıblenin adalet yüklü çarkı
Kıyısında soluklandığım gönül otağı.
Payidar aşk payidar yürek
Kırık haznesi zaman zaman
Gizlense de ardına o mizacın durağanlığında saklı
Yol verdiğim nice notasız şarkı:
Mecrası, haznesi ve sene-i devriyesi.

Ölülerin ardından okunan her hutbe:
Kırık dökük görmez misin
İçine gömüldüğüm yegâne evre,
Soyutladığım ve kanıksadığım tek bir cümle:
Çok uzağındayım aşkın.

Fitratına yığdığım yetmedi sığınak bildiğim,
Sona gelip yeniden başa döndüğüm her katresi,
Mızrabı kayıp bir gönlün kim bilir kaçınıcı serzenişi,
Adsız ve ıssız sokakların görünmez iken çıkmazı.

Hezeyan yüklü çekinceler devindikçe
Ve ilerledikçe çapak yüklü o mecalsiz zemin hanidir
Ayağımın altından kayan:
Bir tükenişe sığdırdığım yarım yamalak dokunuşlara
Meyledip, miraç bildiğim onca tahakküm,
Yerli yersiz yok oluşlar
Gıyabında hüznün:
Bir bedel ödediğim ne de olsa insan sarrafı
Emsalsiz rücuların gölgesinde
Kıdemli ve demli yalnızlığın kıyısında biriken.